

nylig sagde, heller ikke for at anbefale Forslaget om Frederikshavns Havn i den forelagte Ekstelse, hvilket allerede er fket fra Kompetentes og Sagkyndiges Side, hvortil jeg kan slutte mig, men min nærmeste Grund til at begjære Ordet var den, at jeg ønskede oplyst, hvorledes det forholder sig med de Undersøgelser, som Folkethinget ifjor var stemt for, skulde finde Sted med Hensyn til Havneanlæg ved Vesterhavet. Brede Medlemmer ville erindre, at der i Folkethinget ifjor var en overveiende Stemning for, at der skulde anvendes et vist Beløb til Nedsættelse af Kommissioner til Undersøgelse af Havneforholdene baade paa Vestkysten af Sjælland, ved Rattegat og paa Bornholm. Jeg har Intet hørt om, hvorledes denne Sag staar, og jeg ønsker af den høitærede Minister at faae Oplysning om, hvorledes Forholdene nu stille sig i den Henseende. Det er jo nemlig af største Vigtighed, at Vesterhavshavneforholdene blive tagne under nærmere Overveielse. Man vil ikke have glemt, at sidste Vinter lærte os, hvor vigtigt det var, at vi havde en direkte Udsørgsel fra Vesterhavet, ikke alene fra Søbjerg, som var lukket idetmindste i nogle Dage, men ogsaa fra et nordligere beliggende Sted, hvorfra Kreaturexporten kunde finde Sted hele Vinteren igjennem. Det er vist ikke formeget sagt, at en stor Del af de Udgifter, som vilde medgaa til en saadan Vesterhavshavn, vilde have været indvunden for Landet derved, at det Nationaltab, som utvivlsomt blev lidt ifjor paa Grund af Isforholdene, ikke vilde have fundet Sted, altsaa at Beløbet af dette Nationaltab vilde have dækket en væsentlig Del af Udgifterne til en Vesterhavshavn. Jeg for mit Bekommande har ikke ret kunnet forstaa den høitærede Ministers Stilling ligeoversfor Anlægget af Havne ved Vesterhavet. Den høitærede Minister har ikke een, men mange Gange sagt: Først maa Frederikshavns Havn anlægges, før vi kunne tage fat paa Vesterhavshavnene; naar det er fket, er den høitærede Minister villig til at anlægge, hvis de Sagkyndige erklære, at det er det rette Sted, en Export- og Nødhavn ved Hirtshals. Dette den høitærede Ministers Standpunkt har jeg aldrig ret kunnet forstaa. Efter min Mening er det langt vigtigere for Landet at faa Havne ved Vesterhavet end en Havn ved den vestlige Del af Rattegattet. Tilmed eksisterer der jo allerede en saadan Havn. Frederikshavns Havn er jo om ikke fortrinlig, saa dog til at benytte; den har hidtil kunnet klare Exportforholdene. Det forekommer mig altsaa, at det vilde være rigtigst, ifald man skulde have Valget imellem at fuldføre Frederikshavns Havn og anlægge Vesterhavshavnene, at begynde paa Vesterhavshavnene. Det er imidlertid jo ikke muligt under de nuværende Forhold at komme til det Resultat, da den høitærede Minister ikke vil gaa den Vej. Det er derfor nødvendigt, at Frederikshavns Havn først bliver anlagt. Men

skal der hengaa 8 Aar, saaledes som Lovforslaget siger, inden denne Havn bliver færdig, og inden man altsaa kan faa begyndt paa Arbejdet ved Havnen paa Hirtshals, skal jeg ikke negte, at saa stille Forholdene sig meget trostesøst, og man maa derfor opfordre den høitærede Minister til ialtsald at lade arbeide samtidig baade ved Frederikshavn og ved Hirtshals, ifald den Kommission, der agtes nedsat, kommer til det Resultat, at der bør anlægges en Havn, hvilket ikke betvivles. Man vil altsaa indse, at Spørgsmaalet om Anlægget af en Havn ved Hirtshals er af nok saa stor Betydning som Spørgsmaalet om Udvidelsen af Havnen ved Frederikshavn. Jeg vil derfor opfordre den høitærede Minister til at meddele os, hvorledes den Sag staar med Hensyn til de bebudede Undersøgelser af Havneforholdene ved Vesterhavet, navnlig paa Strækningen mellem Skagen og Limfjordens vestlige Udløb.

Solstein: Det er ikke min Hensigt at komme ind paa denne Sags Realitet, som jeg i flere Henseender ikke troer er saa moden, at den med Nytte nu kan afgjøres, og ialtsald er jeg ikke saa sagkyndig i dette specielle Spørgsmaal, at jeg kan anse mig for kompetent til efter de Udtalelser, som ere faldne, særlig fra de lokalstendte Medlemmer, at tage Ordet i denne Sag. Naar jeg har bedet om Ordet, er det blot for at udtale, hvad jeg anseer nødvendigt for at gjøre det klart, hvorledes Thinget har stillet sig til denne Sag ifjor, og den Forbindelse, der er mellem Finantsloven og det foreliggende Forslag. Jeg blev foranlediget noget dertil ved enkelte Udtalelser fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som jeg ikke ganske kan slutte mig til. Jeg er enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i, at en Politikk fra Regjeringens Side, der vil gaa ud paa gjennem Udflykning af Finantsloven at skaffe sig Bevillinger, som den ellers paa Grund af sin egen Politikk ikke kunde vente at faa igjennem, bør vi ikke række Haanden til. Vort Standpunkt ligeoversfor den Konflikt, Regjeringen har reist, har i det Hele taget været at forholde os negtende: vi ikke bøje os for Regjeringens Forlangender, men heller ikke paa den anden Side fra vor Side gjøre Noget til at sørgge Konflikten, og jeg har ikke seet nogen Grund hidtil til at fravige dette Standpunkt. Hvis der altsaa her kunde siges at foreligge et Forsøg fra Regjeringens Side paa at unddrage fra Finantslovsbehandlingen Noget, der hidtil fra alle Parter var blevet fastholdt som hørende til Finantslovsforslaget paa den Maade, at den kunde faa løst et Spørgsmaal og tilfredsstillt enkelte Interesser, som isølge den Politikk, Regjeringen hidtil har fulgt, og den Maade, hvorpaa Finantsloven hidtil var gaaet, maatte anses for uforsvarligt, vilde jeg finde det ganske korrekt, naar det ærede Medlem, erklærer, eller